

1. část

protialkoholní léčebna

Když se stane něco špatného, pijete, abyste na to zapomněli.

Když se přihodí něco dobrého, pijete, abyste to oslavili.

A když se nestane nic, pijete, aby se něco stalo.

Charles Bukowski

Pomaloučku stoupám po schodech k bytu. Otvírám dveře. Předsíň, koupelna. Táhnou tašky s lahvemi vodky. Pečlivě je skládám na podlahu vedle vany. Jdu zpátky do obchodu. Dolů a zase nahoru. V každé ruce jedna taška. Vodky a vodky. Baterie vodek. Rus by zajásal... Chodím znovu a znovu. V koupelně už není moc místa... Ucpávám odtok gumovým špuntem. Pomalu otevírám lahev za lahví. Obsah lijou do vany. Jednu láhev za druhou. Vana už je z poloviny plná. Nebo z poloviny prázdná. Svlékám se a oblečení pečlivě skládám. Jako na vojně – do komínku – a lezu do té vodkové lázně. Ještě mi čouhají kolena. Naštěstí jsou tu ještě další lahve. Přilévám z nekonečné flašky... Konečně to vypadá dobře, jsem spokojený. Vedle na pračce leží staré noviny a na nich zápalky. Jednu vytahuju a škrtnu. Oheň přikládám ke zmuchlaným novinám. Krásná hořící pochodeň! Hážu ji do vany a snažím se celý ponořit. I hlavu. Ozývá se zahučení ohně. Plameny. Nesnesitelná bolest.

Budím se celý zpocený a je mi zima. Odhrnuji příkrývku a ve světle lamp z ulice se prohlížím po celém těle. Několik minut nejsem schopen se vůbec pohnout. Pomalu začínám hýbat prsty u nohou. Hýbají se. Zkouším prsty na rukou, svírám ruku v pěst. Všechno je v pořádku. Není. Už mi pěkně jebe. Budu muset k doktorovi...

„Tobě ty játra hořej,“ řekl ustaraně, když mi prohmatával břicho. „Můžeš se obléct. U sestry si vyzvedneš papír, zítra půjdeš na odběry a v pondělí přijdeš v jednu. Někam tě nacpu mezi objednané pacienty. A ne abys přes víkend chlastal.“

„Rozkaz,“ zvedl jsem se. Rychle jsem do sebe při nejbližší příležitosti hodil tři panáky vodky. Čeká mě přece dlouhá abstinence.

V pondělí v jednu deset se otevřely dveře ordinace.

„Tak pojďte dál, mladý muži,“ vybídl mě.

Mladý muži mi nikdo neřekl dobrých dvacet pět let. To to podezřele hezky začíná, pomyslel jsem si. Před sebou měl výsledky testů.

„Katastrofa,“ zakroutil hlavou. „Tohle jsem u tebe ještě neviděl. Na poloviční dávky už hodně mých pacientů umřelo.“

„Moje žena říká, že mráz kopřivu nespálí,“ zaprotestoval jsem.

„To neviděla tvoje výsledky. Nechceš se jít léčit? Já tě samozřejmě nemůžu nutit. Za bolševika bych tě bez debaty někam poslal. Dneska půjdeš buď dobrovolně, nebo na soudní příkaz. A rozdíl mezi tím je sakra velkej.“

„Asi bych měl...“

„Jo, to bys měl. Jenže v Praze je plno. Já ještě zavolám k Apolináři, což je ta nejlepší varianta. Ale nejspíš budeš muset několik měsíců čekat v pořadí. Je nával! A když se na tebe dívám, možná bys ty tři měsíce čekání nemusel přežít.“

1. den

Čtyřicetka. V rozlehlém parku byly rozesety baráky psychiatrické nemocnice. Celkem na čtyřiceti hektarech. Stavět se začalo v roce 1876 podle návrhu architekta Benýška. Sedm let se stavělo. Původně byl ústav projektován pro pět set pacientů. Soudruzi však měli o duševně choré zvýšenou péči, a tak sem v 60. letech nacpali až 2 000 nemocných. To musel být slušný masakr! Dneska je nás tu „jen“ 1 200. Pod parkem je jablonoňový sad, který odděluje dvě budovy protialkoholního oddělení od ostatních.

Sestra mě poslala do druhého patra. Zaklepal jsem.

„Pojďte dál,“ ozvalo se.

U stolu seděl primář Soudek. Evidentně přes sedmdesát, ale zdálo se, že je v kondici. Vypadal jak generál ve výslužbě, takový ten z amerických filmů. Šedé vlasy krátce střižené na ježka a klausovský knír. Nejspíš mu abstinence svědčila.

„Vítám vás. Už jsem o vás dostal od vašeho lékaře reference. Zkusíme to s vámi tady na čtyřicetce. Běžte do sesterny, vyřídíte formality a vybalte si. Uvidíme se zítra.“

Dal rukou znamení, že audience skončila.

Sestra mi podala lístek: Zajistím, aby osoba mně blízká zaslala v co nejkratší době primáři písemně zpracovaný můj životopis – můj životopis z jejího pohledu.

Čtyřicetka vypadala jako těsně po rekonstrukci. Dvoulůžkové a třílůžkové pokoje, každý s vlastní koupelnou. Soukromí. Dostal jsem